

See lehekülg on tõlgitud masintõlkega [\[Linki\]](#). Masintõlkes võib olla vigu, mis võivad vähendada selgust ja õigsust; ombudsman ei vastuta mis tahes erisuste korral. Kõige usaldusväärsem ja õiguskindlam teave on algversioonis eespoolisel lingil (inglise keel). Lisateave on meie [keele- ja tõlkepoliitikas](#) [\[Linki\]](#).

Euroopa Ombudsmani otsus, millega lõpetatakse Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) vastu esitatud kaebuse 1561/2014/MHZ uurimine

Otsus

Juhtum 1561/2014/MHZ - **Alguskuupäev:** {0} 13/10/2014 - **Otsuse kuupäev:** {0} 06/07/2015
- **Asjassepuutuvad institutsioonid** Euroopa Pangandusjärelevalve (Haldusomavoli ei tuvastatud) |

Juhtum puudutas Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) viivitust kaebuse esitaja taotlusega EBA-le uurida ELi õiguse väidetavat rikkumist Eesti Finantsinspektsiooni poolt. Ombudsman uuris küsimust ja leidis, et EBA suudab oma viivitust enamasti põhjendada. Sel põhjusel ja ka seetõttu, et EBA vabandas viivituse pärast ja kohustus oma menetlust parandama, ei leidnud ombudsman haldusomavoli. Kuna Euroopa Pangandusjärelevalve kehtestas uurimise käigus asutusesisesed tähtjad sarnaste taotluste käsitlemiseks, julgustas ombudsman neid tähtaegu oma kodukorda muutma. Seega lõpetas ta juhtumi täiendava märkusega.

Kaebuse taust

1. Kaebus puudutab Eesti Panka (edaspidi „Eesti Pank“).
2. 21. mail 2013 esitas kaebuse esitajat esindav õigusbüroo (teiste taotlejate hulgas) Euroopa Pangandusjärelevalvele (edaspidi „EBA“) taotluse (edaspidi „taotlus“) määruse (EL) nr 1093/2010 [1] artikli 17 kohaseks uurimiseks seoses ELi direktiivi 2007/44/EÜ [2] väidetava rikkumisega.
3. Taotluse esitajad väitsid, et Eesti asutus ei hinnanud nõuetekohaselt enamiku Eesti Panga aktsiate omandamise sobivust Bank X ja selle emaettevõtja Y poolt ning ei teostanud selle omandamise üle piisavat järelevalvet. See tõi kaasa esimese otsese kontrolli aktsiakapitali üle ja teise kaudse kontrolli. Sellega seoses leidsid taotlejad, et Eesti Panga klientide hoiused ja kapital ei ole turvalised ning pangasaladusega hõlmatud teave ei ole turvaline.

4. 23. mail 2013 kinnitas EBA taotluse kättesaamist ning kohustus küsimust uurima ja teavitama taotlejaid õigeaegselt järgmistest sammudest. 2013. aasta juunist detsembrini vahetasid EBA ja taotlejad kirjavahetust. EBA on järjekindlalt kinnitanud kirjavahetuse ja täiendavate tõendite kättesaamist. EBA teatas igal korral taotluse esitajatele, et neid teavitatakse varsti uurimismenetlusest ja edasistest sammudest (kuid viivitust ei ole põhjendatud).

5. 15. jaanuaril 2014 teatas EBA õigusbüroole, et taotlus loeti vastuvõetavaks vastavalt tolleaegsetele EBA sisemistele menetluseeskirjadele liidu õiguse rikkumise uurimise kohta [3] .

6. Kaheksa kuud hiljem ei olnud EBA ikka veel otsustanud, kas ta kavatseb Eesti järelevalveametit uurida. Kaebuse esitaja pöördus Euroopa Ombudsmani poole.

Uurimine

7. Ombudsman algatas kaebuse uurimise ning tegi kindlaks järgmised väited ja väited:

1) EBA ei ole taotlust nõuetekohaselt menetlenud;

2) EBA peaks taotlusele reageerima ja teavitama sellest viivitamata kaebuse esitajat.

8. Uurimise algatamisel palus ombudsman EBA-l teavitada teda menetluse iga etapi jaoks asutusesiseselt kehtestatud tähtaegadest, kui ta käsitleb määruse 1093/2010 artikli 17 kohaseid sarnaseid taotlusi.

9. Uurimise käigus sai ombudsman EBA arvamuse kaebuse kohta ja seejärel kaebuse esitaja märkused vastusena EBA arvamusele. Uurimise läbiviimisel on ombudsman võtnud arvesse poolte esitatud argumente ja arvamusi.

Väidetav suutmatus käsitleda taotlust ja sellega seotud nõuet nõuetekohaselt

Ombudsmanile esitatud argumendid

10. Kaebuse esitaja väitis, et EBA ei ole tegutsenud mõistliku aja jooksul ega põhjendanud oma viivitust. Taotlus esitati 2013. aasta mais ja EBA tegi otsuse selle vastuvõetavuse kohta alles 2014. aasta jaanuaris. Lisaks ei olnud EBA kuni ombudsmanile kaebuse esitamise kuupäevani (8. september 2014) teavitanud kaebuse esitajat oma otsusest, kas ta kavatseb pärast taotluse esitamist algatada uurimise või lõpetada taotluse ilma uurimist algatamata.

11. Kaebuse esitaja juhtis tähelepanu sellele, et EBA 2012. aasta töökorras, mis kehtis taotluse esitamise ajal, eristatakse taotluse menetlemise kolme etappi: otsus vastuvõetavuse kohta; II)

otsus uurimise algatamise või algatamata jätmise kohta ja iii) uurimine.

12. Käesoleva töökorraga ei nähta ette tähtaega, mille jooksul EBA peaks tegema otsuse etappides i ja ii. Sellest tulenevalt kohaldatakse mõistlikku aega käsitlevaid üldeeskirju. Kaebuse esitaja väitis, et taotluse vastuvõetavusega tegelemiseks ette nähtud kaheksakuulisi ajavahemikke ja uurimise algatamise üle kaheksa kuu pikkust ajavahemikku ei saa pidada mõistlikuks ajaks. See on seda enam, kui võtta arvesse asjaolu, et mõlemad otsused on „*tehnilist laadi*“.

13. EBA esitas oma vastuses üksikasjaliku teabe selle kohta, kuidas ta taotlust kronoloogilises järjekorras menetles:

- Mail 2013 esitatud taotlust täiendati mitme 3. juuni 2013. aasta täiendava kirjaga (koos lisatud dokumentidega); 12. august 2013; 9. oktoober 2013 ja 27. november 2013 (koos lisatud dokumentidega).
- EBA võttis Eesti asutusega ühendust 3. veebruaril 2014 ja küsis temalt arvamust direktiivi 2007/44 väidetava rikkumise kohta. Eesti ametiasutused märkis oma 24. veebruari 2014. aasta vastuses, et varasematel aastatel on küsimust põhjalikult käsitletud.
- Vahepeal teatas kaebuse esitaja 17. veebruaril 2014 EBA-le, et tema esialgne hinnang on ajakirjandusele lekitatud. 4. aprillil 2014 teavitas kaebuse esitaja EBA-d taotlusega seotud siseriiklikust kohtuotsusest. Vastuseks teavitati kaebuse esitajat, et Eesti ametiasutusega on tehtud „esialgne uurimine“ ja et see uurimine on pooleli.
- 11. aprillil 2014 nõudis EBA Eesti järelevalveametilt lisateavet ja täiendavaid tõendeid.
- 29. aprillil 2014 esitas kaebuse esitaja lisateavet asjakohaste arengute kohta Eestis. Seejärel teatas EBA kaebuse esitajale, et küsimuse keerukuse, toimikus sisalduvate arvukate dokumentide, piiratud ressursside ja vajalike tõlgete tõttu vajab ta rohkem aega, et taotlust hinnata ja otsustada, kas algatada määruse 1093/2010 artikli 17 alusel Eesti asutuse suhtes uurimine.
- 3. juunil 2014 esitas Eesti asutus täiendava vastuse (millele on lisatud palju dokumente), mida EBA seejärel hindas ja analüüsis.
- Ombudsmanile vastuse andmise kuupäeval (19. detsember 2014) lõpetas EBA hindamise. Ta tegi otsuse, milles väljendas kavatsust taotlus lõpetada ja mitte algatada uurimist määruse 1093/2010 artikli 17 alusel. Samal päeval saatis ta kaebuse esitajale sellekohase kirja.

14. EBA märkis, et ta on kaebuse esitajaga korrapäraselt kohtunud. Ta juhtis siiski tähelepanu sellele, et ta on saanud „*võga suure hulga keerulist faktilist teavet, mida ta pidi arvesse võtma, et teha kindlaks, kuidas toimida*“. Lisaks pidi EBA „*suvel*“ paigutama vahendid ümber keeruliseks ja kiireloomuliseks uurimiseks seoses Z riiklike ametiasutuste suutmatusega teha hoiustajatele kättesaadavaks kaitstud hoiuseid. Võttes arvesse tagajärgi asjaomaste Z-pankade hoiustajatele, seadis EBA selle uurimise prioriteediks, mis tõi kaasa ettenägematud viivitused menetluses olevate taotluste käsitlemisel.

15. Vastuseks ombudsmani konkreetsele teabenõudele (punkt 8 eespool) märkis EBA, et tema juriidiline üksus „*on hiljuti kehtestanud*“ [4] kaebuste/taotluste jälgimise protsessi, kasutades konkreetset projektijuhtimise vahendit. EBA selgitas, et „*tema kehtestab iga kaebuse jaoks esialgsed tähtajad, mis põhinevad kaebuste viivitamatul tunnustamisel, kaebuse esialgse*

lâbivaatamise lâbiviimisel kahe nädala jooksul ning, välja arvatud juhul, kui see analüüs viib taotluse lõpetamiseni selles etapis, täielikuma analüüsi [...] veel kolme ja poole kuu jooksul ning teavitades taotluse esitajat EBA analüüsist järgmise kuu jooksul. “ Neid tähtaegu kohandatakse vastavalt esitatud taotluste laadile, eelkõige nende keerukusele, pädevatele asutustele päringute tegemise ulatusele, nende vastuste õigeaegsusele ja vajadusele seada taotlused eelisjärjekorras võrreldes juriidilise üksuse muu tööga. Lõppkokkuvõttes on eesmärk anda taotluse esitajale hinnang ühe aasta jooksul alates taotluse saamisest, hoides samal ajal taotlejat nõuetekohaselt ajakohasena.

16. EBA lisis oma vastusele koopia oma 19. detsembri 2014. aasta kirjast kaebuse esitajale. Selles kirjas teatas ta kaebuse esitajale, et „*soovib lõpetada [taotluse] ja mitte algatada uurimist määruse (EL) 1093/2010 artikli 17 alusel*“, ning esitas oma otsuse üksikasjalikud põhjendused. EBA jõudis järeldusele, et taotlus tuleks lõpetada, sest kaebuse esitaja ei olnud esitanud olulisi tõendeid, mille *alusel ta oleks uskunud, et „rikkumisega, kui see on tõendatud, kahjustataks õigusriigi aluseid, ilma et see oleks süsteemset laadi või mis tahes aspekti, mis tooks kaasa inimõiguste või muude põhivabaduste rikkumise*“. Seejärel märkis ta, et puuduvad tõendid selle kohta, et Eesti asutus ei ole oma järelevalvekohustusi täitnud. EBA leidis, et pärast X-i finantsraskustes olukorra avastamist tegutses Eesti asutus viisil, mis näis olevat suunatud Eesti Panga usaldusväärsuse tagamisele. Lisaks sellele tekitasid kõnealused küsimused märkimisväärsed kohtuvaidlusi Eesti haldus- ja tsiviilkohtutes, mis hõlmasid Eesti asutust.

Kaebuse esitajal paluti *esitada „uus asjakohane teave“*, mis õigustaks juhtumi edasist uurimist nelja nädala jooksul. Vastasel juhul lõpetaks EBA kaebuse esitaja taotluse kindlal viisil.

EBA vabandas kaebuse esitaja ees taotluse analüüsimiseks kulunud aja eest. Ta selgitas, et see oli tingitud „*väga suurest töökoormusest, mis piirab ressursse, mida saame määrata selliste taotluste lâbivaatamisele*“, ning suve jooksul tekkinud vajadusest seada esikohale muud taotlused, mis puudutavad hoiustajate juurdepääsu puudumist oma hoiustele kahes Z-pangas. Ta märkis, et „*püüab tagada, et selliste taotluste lâbivaatamisel tehtud edusammude kohta tulevikus antakse korrapärasemat ajakohast teavet*“.

17. Oma tähelepanekutes EBA 27. veebruari 2015. aasta vastuse kohta leidis kaebuse esitaja, et EBA oleks pidanud otsustama uurida ELi õiguse väidetavaid rikkumisi Eesti asutuse poolt ja jätta taotlus lõpetamata. 19. veebruaril 2015 kinnitas Eesti esimese astme kohus nii Eesti kui ka ELi õiguse tõsiseid rikkumisi X poolt. See otsus seab kahtluse alla Eesti asutuse poolt EBA-le esitatud teabe õigsuse ja kinnitas, et X ei ole sobiv Eesti Panga kontrolliv aktsionär. 16. jaanuaril 2015 vastasid kaebuse esitaja ja teised taotlejad EBA kirjale ning edastasid 27. veebruaril EBA-le Eesti kohtuotsuse koopia. Kaebuse esitaja väitis, et igal juhul ei püüdnud tema kaebus ombudsmanile saada ombudsmanilt otsust taotluse sisu kohta, vaid selle kohta, kas EBA menetles taotlust mõistliku aja jooksul.

18. Kaebuse esitaja nõustus, et taotluse sisu on keeruline ja et EBA peab tõendeid koguma. Tema arvates ei olnud EBA siiski käsitletud seda küsimust võimalikult tõhusalt. Otsuse tegemisel selle kohta, kas algatada uurimine (menetluse teine etapp), näib, et EBA on hakanud keskenduma küsimustele, mida oleks tulnud analüüsida kolmandas etapis (uurimine). Teine

etapp ei oleks tohtinud kaasa tuua taotluse aluseks olevate asjaolude üksikasjalikku uurimist, samas kui EBA 19. detsembri 2014. aasta kirjast nähtub, et selline üksikasjalik uurimine on toimunud. Selle asemel oleks EBA pidanud kaebuse esitaja sõnul üksnes kindlaks tegema, kas taotlus vastab kodukorra 2. lisas sätestatud kriteeriumidele.

Ombudsmani hinnang

19. Nagu kaebuse esitaja õigesti märkis, ei ole varasemas ja kehtivas EBA kodukorras liidu õiguse rikkumise uurimise kohta sätestatud EBA-le tähtaegu i) taotluste vastuvõetavuse kohta otsuste tegemiseks ja ii) otsuste tegemiseks selle kohta, kas uurimine tuleks algatada. Siiski nõuavad õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtted, et EBA tegutseks taotluste käsitlemisel mõistliku aja jooksul. See nõue vastab Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41 sätestatud menetluslikule põhiõigusele, mille kohaselt „*käsitletakse [iga isiku] asju mõistliku aja jooksul*“.

20. Nagu liidu kohtud on mitmel korral märkinud, tuleks kõnealuse tähtaja mõistlikkuse hindamisel võtta arvesse juhtumi eripäraseid asjaolusid, nagu kohtuasja keerukus, poolte käitumine või menetlusküsimused [5] .

21. Seoses otsusega taotluse vastuvõetavuse kohta leiab ombudsman, et EBA ei suutnud põhjendada, miks otsuse tegemiseks kulus kaheksa kuud. Esiteks, nagu kaebuse esitaja õigesti väitis, on EBA 2012. aasta kodukorra artiklis 2.5 ja I lisas sätestatud vastuvõetavuse kriteeriumid, mida kohaldatakse käesolevas asjas, tehnilist laadi ega näi vajavat mitmekuulist käsitlemist [6] . Kuigi täiendav teave, mille kaebuse esitaja saatis EBA-le 3. juunil, 6. oktoobril ja 27. novembril 2013, võis tõepoolest olla asjakohane uurimise algatamise hindamisel, ei olnud see 1. lisas loetletud kriteeriumide seisukohast kindlasti asjakohane vastuvõetavuse otsuse tegemisel. Ombudsman märgib ka, et kõik dokumendid, mille kaebuse esitaja oma kirjavahetusele lisas, tõlgiti inglise keelde.

22. Teisest küljest peab ombudsman põhjendatuks aega, mis kulus EBA-le järgmise menetlusetapi kohta otsuse tegemiseks, nimelt esialgsele otsusele, et taotlus tuleks lõpetada uurimist algatamata.

23. Ombudsman juhib tähelepanu sellele, et nii 2012. kui ka 2014. aasta kodukorrast nähtub, et see samm on sarnane uurimisega, kuigi see on esialgset laadi. 2012. aasta kodukorra artikkel 3, mis näeb ette võimaluse võtta ühendust asjaomase pädeva asutusega, kannab pealkirja „Uurimise algatamine“. 2014. aasta kodukorra artikkel 4 on veelgi selgem. Selles nähakse ette võimalus võtta uurimise algatamise etapis ühendust asjaomase pädeva asutuse, taotluse esitaja või mis tahes juriidilise või füüsilise isikuga. Selle pealkiri on „**Eelpäring**“ [7] . Lisaks eristatakse 2. lisas positiivseid ja negatiivseid uurimistegureid, mis tuleb kindlaks määrata enne otsuse tegemist selle kohta, kas taotlus tuleks lõpetada või algatada uurimine. Nende tegurite laad (eelkõige positiivsed uurimistegurid) nõuab faktide, õigusaktide ning pädeva asutuse ja taotluse esitajate esitatud teabe põhjalikku hindamist [8] .

24. Ombudsman märgib, et üheteistkümne kuu jooksul ajavahemikul 15. jaanuarist 2014 (vastuvõetavuse otsuse kuupäev) kuni 19. detsembrini 2014 (otsuse kuupäev, milles väljendati kavatsust lõpetada taotlus uurimist algatamata) palus EBA kahel korral Eesti asutuselt selgitusi (3. veebruaril ja 11. aprillil) ja vahetas taotluse esitajatega mitu korda teavet. Ombudsman tunnistab ka, et EBA pidi analüüsima Eesti asutuse vastuseid, hankima selle asutuse esitatud dokumentide tõlked ning tegelema keerukate ja mahukate tõenditega. Lisaks, eelistades Z-toimikut taotluse ees, tegutses EBA oma sisetöö korraldamisega seotud kaalutlusõiguse piires.

25. Eespool toodut arvesse võttes järeldeb ombudsman, et kuigi EBA ei suutnud põhjendada, miks taotluse vastuvõetavuse üle otsustamiseks kulus kaheksa kuud, oli tal võimalik esitada selgitus selle kohta, et esialgse otsuse tegemiseks, et taotlus tuleks lõpetada uurimist algatamata, kulus tal 11 kuud (alates vastuvõetavuse otsuse kuupäevast). Sel põhjusel ja ka seetõttu, et Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) vabandas kaebuse esitajale 19. detsembril 2014 saadetud kirjas viivituse pärast ja ii) võttis kohustuse „*tagada, et tulevikus taotluste läbivaatamisel tehtud edusammude kohta esitatakse korrapärasemaid ajakohastatud andmeid*“, ei leia ombudsman haldusomavoli juhtumit.

27. Lõpuks märgib ombudsman heakskiiduga, et EBA kohaldab praegu järgmisi asutusesiseseid tähtaegu: maksimaalselt **viis kuud** alates taotluse vastuvõtmise kuupäevast, mille jooksul tehakse otsus taotluse vastuvõetavuse kohta, ja maksimaalselt **üks aasta** alates taotluse saamisest, et otsustada, kas algatada uurimine või lõpetada taotlus.

Järeldus

Selle kaebuse uurimise põhjal lõpetab ombudsman selle järgmise järeldusega:

Arvestades, et EBA on vabandanud põhjendamatu viivituse pärast, mis tekkis kaebuse esitaja taotluse käsitlemisel, ja kohustunud „tagama, et tulevikus taotluste läbivaatamisel tehtud edusammude kohta esitatakse korrapärasemaid ajakohastatud andmeid“, ei leia ombudsman käesoleval juhul haldusomavoli.

Sellest otsusest teavitatakse kaebuse esitajat ja Euroopa Pangandusjärelevalvet.

Täiendav märkus

EBA võiks kaaluda EBA projektijuhtimise vahendiga kehtestatud esialgsete tähtaegade ametlikku vormistamist, muutes vastavalt oma 2014. aasta otsust, millega võetakse vastu liidu õiguse rikkumise uurimise kodukord.

Emily O'Reilly Strasbourg, 6. juuli 2015

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT 2010, L 331, lk 12).

Artiklis 17 „Liidu õiguse rikkumine“ on sätestatud:

„1. Kui pädev asutus ei ole kohaldanud artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusakte või on neid kohaldanud viisil, mis näib olevat liidu õiguse rikkumine, tegutseb Euroopa Pangandusjärelevalve kooskõlas käesoleva artikli lõigetes 2, 3 ja 6 sätestatud volitustega .

2: Euroopa Pangandusjärelevalve võib ühe või mitme pädeva asutuse, Euroopa Parlamendi, nõukogu, komisjoni või pangandussektori sidusrühmade kogu taotlusel või omal algatusel pärast asjaomase pädeva asutuse teavitamist uurida liidu õiguse väidetavat rikkumist või kohaldamata jätmist .“

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiv 2007/44/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 92/49/EMÜ ning direktiive 2002/83/EÜ, 2004/39/EÜ, 2005/68/EÜ ja 2006/48/EÜ seoses finantssektoris osaluse omandamise ja suurendamise suhtes kohaldatavate usaldatavusnormatiivide täitmise hindamise menetluseeskirjade ja kriteeriumidega (ELT L 247, lk 1).

[3] EBA/DC/2012/054 5. juuli 2012. aasta otsus. Need eeskirjad asendati 14. juulil 2014 EBA otsusega, millega võetakse vastu liidu õiguse rikkumise uurimise kord (EBA/DC/2014/100). Eeskirjade sisu oluliselt ei muutunud.

[4] Kuupäeva ei esitatud.

[5] 4. juuni 2013. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-431/10 ja T-560/10: Nencini vs. parlament , kohtulahendite kogumikus veel avaldamata, punktid 43 ja 44 ning neis viidatud kohtupraktika; 26. novembri 2013. aasta otsus kohtuasjas C-50/12 P : Kendrion vs. komisjon , kohtulahendite kogumikus veel avaldamata, punkt 96.

[6] Artikkel 2. Aasta kodukorra artikkel 5: „Taotluses käsitletakse EBA määruse artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusaktide, sealhulgas artiklite 10–15 kohaselt kehtestatud tehniliste standardite kohaldamist, eelkõige pädeva asutuse suutmatust tagada, et finantseerimisasutus täidab kõnealustes õigusaktides sätestatud nõudeid. Taotlus ei ole vastuvõetav, kui see kuulub 1. lisas sätestatud kategooriasse. “ 1. lisas on sätestatud kuus selget vastuvõetamatuse tingimust. Päring loetakse vastuvõetamatuks, kui i) see on anonüümne, ei näita saatja aadressi või on ebatäielik; II) kaebust ei ole esitatud; III) kaebus ei kuulu määruse reguleerimisalasse; IV) puuduvad andmed pädeva asutuse kohta, kellele võiks omistada ELi õiguse väidetava rikkumise; v) see on seotud eraõigusliku isiku või asutuse tegevuse või tegevusetusega; VI) kaebus on sisuliselt sama, mida EBA on juba käsitlenud.

[7] Aasta töökorra artikli 3 lõikes 1 on sätestatud, et EBA eesistuja kutsub vajaduse korral

pädeva asutuse esitama teavet kindlaksmääratud aja jooksul. 2014. aasta kodukorra artiklis 4 „Eelpärimine“ on sätestatud, et esimees võib paluda teavet esitada asjaomasel pädeval asutusel, taotlejal või mis tahes muul juriidilisel või füüsilisel isikul. 2012. aasta kodukorra artikli 3 lõikes 2 on sätestatud, et pärast kogu vajaliku teabe saamist peaks esimees otsustama uurimise algatamise üle, võttes arvesse 2. lisa esitatud tegurite mittetäielikku loetelu.

[8] Kodukorra 2012. aasta lisa 2 (2014. aasta kodukorra 2. lisa on peaaegu identne) sätestab:

„Positiivsed [uurimistegurid]: Väidetav rikkumine kahjustab õigusriigi aluseid (näiteks süsteemsed rikkumised, inimõiguste või põhivabaduste rikkumine) Väidetav rikkumine on seotud korduva rikkumisega [...]; Väidetaval rikkumisel võib olla märkimisväärne otsene mõju EBA eesmärkidele, mis on seotud järgmisega: siseturu toimimine; usaldusväärsus, läbipaistvus; finantsturgude tõhusus ja nõuetekohane toimimine; vältida regulatiivset arbitraaži ja edendada võrdseid konkurentsitingimusi; ja tugevdada tarbijakaitset.

Negatiivsed [uurimistegurid]: Taotlus on sobivam, et seda saaks menetleda teine isik või asutus [...]; taotlus on sobivam selleks, et seda saaks käsitleda muul viisil (nt vastastikune hindamine, vahendamine); taotlus on põhjendamatult või pahatahtlik .“